

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, zastoupená Mgr. Janem Bučkem, advokátem se sídlem Vítězslava Nezvala 604, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Mgr. M. M., proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2022, čj. MMR-4167/2022-83, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 6. 2023, čj. 22 A 40/2022-56,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Stavebníci K. a R. Z. (dále „stavebníci“) s Městským úřadem Frýdlant nad Ostravicí (dále „stavební úřad“) uzavřely 2. 5. 2011 podle § 78a a § 116 již neúčinného zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a § 161 správního řádu veřejnoprávní smlouvu čj. MUFO 8997/2011 a na ni navazující veřejnoprávní smlouvu čj. MUFO 9317/2011 (dále „veřejnoprávní smlouvy“). Na základě těchto veřejnoprávních smluv vzniklo stavebníkům právo umístit a provést stavbu rodinného domu, zastřešeného stání, zpevněné plochy, žumpy, napojení žumpy na rodinný dům a vsakovací jímky, to vše na pozemku parc. č. XA v k. ú. N. V. u F. nad O. (dále „stavba rodinného domu“).

[2] Dne 6. 4. 2021 podala žalobkyně ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje (dále „krajský úřad“) žádost podle § 142 správního řádu o určení, že veřejnoprávní smlouvy nejsou účinné. Žalobkyně se považovala za třetí osobu z uvedených smluv ve smyslu § 161 odst. 1 ve spojení s § 168 správního řádu, jejíž souhlas měl být k uzavření smluv vyžadován. Důvod pro povinnost vyžádání jejího souhlasu spatřovala ve skutečnosti, že pozemky parc. č. XB a XA v k. ú. N. V. u F. nad O. jsou dotčeny věcným břemenem (právo cesty pěší, vozové a hnaní dobytka) na základě odstupní smlouvy ze 4. 2. 1952. Ve vztahu k tomuto věcnému břemenu zároveň bylo Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrálním pracovištěm Frýdek-Místek (dále „katastrální úřad“) vedeno řízení sp. zn. OR-623/2010-802 ve věci opravy chyby v katastrálním operátu.

[3] Krajský úřad jako prvostupňový správní orgán rozhodl o žádosti žalobkyně rozhodnutím z 3. 8. 2021, čj. MSK 97886/2021, jímž deklaroval, že stavebníkům veřejnoprávními smlouvami vzniklo právo umístit a realizovat stavbu rodinného domu. Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím odvolání žalobkyně zamítl a napadené rozhodnutí krajského úřadu potvrdil.

[4] Krajský soud v Ostravě výše uvedeným rozsudkem zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného. Předně vyhodnotil námitky uplatněné žalobkyní v rámci omluvy z nařízeného jednání ze 7. 6. 2023 (dále „podání ze 7. 6. 2023“) jako nové žalobní body uplatněné až po uplynutí lhůty pro podání žaloby ve smyslu § 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s., a proto k nim nepřihlížel.

[5] Dále nepřisvědčil námitce nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu, neboť správní orgány dospěly shodně k závěru, že řízení o opravě chyby v katastrálním operátu sp. zn. OR-623/2010-802 se týkalo věcného břemene, z něž je povinným pozemek parc. č. XC, k němuž žalobkyně žádné vlastnické či jiné věcné právo neměla a nemá. Pozemky parc. č. XB a XA jsou naopak pozemky oprávněnými z věcného břemene, přičemž ani ty nebyly a nejsou ve vlastnictví žalobkyně. Oprávnění z věcného břemene tak nebylo způsobilé omezit vlastníky pozemků parc. č. XB a XA v nakládání s nimi, tedy ani v možnosti uzavřít veřejnoprávní smlouvu. S těmito závěry se krajský soud ztotožnil, a proto uzavřel, že správní orgány pro účely svých rozhodnutí vycházely z dostatečně zjištěného skutkového stavu ve smyslu § 3 správního řádu a vyvodily z něj příslušné právní závěry.

[6] Jde-li o námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného, krajský soud sice uznal, že žalovaný nereagoval na odvolací námitku týkající se aplikace závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze 14. 11. 2019, čj. 6 As 23/2019-21, výslovně. Podle krajského soudu je však z rozhodnutí zřejmý implicitní závěr žalovaného, že uvedená námitka nebyla shledána důvodnou právě s ohledem na skutečnost, že pozemky parc. č. 190/25 a 190/26 byly „toliko“ oprávněnými z věcného břemene.

[7] Z uvedených důvodů podle krajského soudu nemohla být důvodná ani námitka stran nedostatku dobré víry na straně stavebníků. Krajský soud proto uzavřel, že žalobkyně nemohla být ani z titulu tvrzené existence věcného břemene k pozemkům parc. č. XB a XA dotčena na jakýchkoli svých právech, a proto nebylo třeba ani jejího souhlasu s veřejnoprávními smlouvami.

pokračování

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[8] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, jíž navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[9] Namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku pro nedostatek jeho důvodů. Krajský soud totiž nikterak nereagoval na její návrh na přerušení řízení do doby, než Nejvyšší správní soud rozhodne v řízení sp. zn. 8 As 201/2022, jež podle stěžovatelky mělo přímý vliv na nyní projednávanou věc. Krajský soud v bodu 9 rozsudku pouze obecně uvedl, že argumentaci stěžovatelky v podání ze 7. 6. 2023 posoudil jako opožděně uplatněné žalobní body.

[10] Nepřezkoumatelnost rozsudku stěžovatelka spatřovala i v tom, že krajský soud neposoudil otázku, zda bylo povinností stavebníků předložit k veřejnoprávním smlouvám její souhlas ve spojení s likvidací odpadních a dešťových vod z rodinného domu stavebníků.

[11] V uvedené souvislosti poukázala rovněž na to, že krajský úřad v obdobném případě jiných stavebníků rozhodnutím z 29. 9. 2021, čj. MSK 119822/2021, deklaroval, že stavebníkům na základě (jiné) veřejnoprávní smlouvy nevzniklo právo umístit a provést stavbu rodinného domu a souvisejících staveb a zařízení. Důvodem bylo nezajištění souhlasu nynější stěžovatelky, ačkoli existovala možnost dotčení jejích práv v důsledku potenciálního podmaččení pozemků v jejím vlastnictví. Správní orgány ani krajský soud se s tímto odlišným posouzením nikterak nevypořádali. V konečném důsledku byla v nyní projednávané věci otázka účinnosti veřejnoprávních smluv posouzena nedůvodně rozdílně v neprospěch stěžovatelky. To představuje libovůli odporující předvídatelnosti rozhodování státních orgánů i principu právní jistoty.

[12] Dále stěžovatelka namítla, že krajský soud nikterak nevyvrátil ani nezpochybnil její názor formulovaný v žalobě, že žalovaný chybně vyšel z toho, že řízení o opravě chyby v katastrálním operátu sp. zn. OR-623/2010-802 se týkalo pouze pozemků zapsaných na listu vlastnictví č. YA v k. ú. N. V. u F. nad O. Ve skutečnosti se však uvedené řízení týkalo i pozemků zapsaných na listech vlastnictví č. YB (pozemek parc. č. XC), č. YC (pozemek ve spoluvlastnictví stěžovatelky) a č. YD (mimo jiné i pozemek parc. č. XA dotčený veřejnoprávními smlouvami). Krajský soud v napadeném rozsudku neuvedl, že resp. proč k této skutečnosti nepřihlédl, čímž porušil rovnost účastníků řízení.

[13] Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí kasační stížnosti. Uvedl, že stěžovatelka neprokázala vlastnické právo k pozemku, na němž byla stavba rodinného domu zamýšlena a realizována, ani k sousedním pozemkům, tak, aby mohlo být dotčeno její právo. Řízení o opravě chyby v katastrálním operátu nemělo z důvodů uvedených správními orgány i krajským soudem na nyní projednávanou žádný vliv. Nemohlo proto žalobkyni založit postavení účastníka v územním a stavebním řízení ve věci stavby stavebníků.

[14] OZNR se ke kasační stížnosti ani dalším podáním účastníků nevyjádřila.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[15] Kasační stížnost není důvodná.

III.A Námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku

[16] Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval námitkami nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. O této otázce si ostatně musí učinit úsudek i bez uplatnění námity (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[17] Nepřezkoumatelnost soudního rozhodnutí pro nedostatek důvodů je založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostacích odůvodnění rozhodnutí. Měli být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní soud za rozhodný a jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené musí nalézt svůj odraz v odůvodnění dotčeného rozhodnutí. Nepřezkoumatelné je tedy takové rozhodnutí, které nelze přezkoumat pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Nepřezkoumatelnost je však třeba vykládat v souladu s jejím skutečným smyslem, neboť jde o jednu z nejzávažnějších vad řízení, kterou lze konstatovat pouze v případě, že pro výše uvedené důvody skutečně nelze seznat, proč soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku posuzovaného rozhodnutí, resp. proč považoval vznesené námitky za nedůvodné (rozsudek NSS ze 4. 3. 2022, čj. 5 As 158/2021-36, bod 18, a tam citovaná judikatura).

III.A.1 Návrh na přerušení řízení

[18] Stěžovatelka spatřovala nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku v tom, že krajský soud nikterak nereagoval na její návrh na přerušení řízení do doby, než Nejvyšší správní soud rozhodne v řízení sp. zn. 8 As 201/2022, jež podle stěžovatelky mělo přímý vliv na nyní projednávanou věc.

[19] Krajský soud na podání stěžovatelky, ve kterém mj. navrhovala přerušení řízení o žalobě, reagoval v bodech 8 a 9 napadeného rozsudku, kde dospěl k závěru o opožděnosti námitek uplatněných žalobkyní v rámci omluvy z nařízeného jednání v podání ze 7. 6. 2023.

[20] Tato reakce se nicméně zjevně nevztahuje na návrh na přerušení řízení, neboť ten z podstaty věci není žalobním bodem ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., jenž by bylo možné uplatnit pouze v žalobní lhůtě. Je tomu tak již jen proto, že takový návrh vůbec nesměřuje proti žalobou napadenému správnímu rozhodnutí či jemu předcházejícímu správnímu řízení (k podstatě žalobního bodu usnesení rozšířeného senátu NSS z 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Smyslem takového návrhu je „pouze“ upozornit na výskyt překážky přechodné povahy, pro kterou nemusí být vhodné v řízení pokračovat. Nadto, důvod pro přerušení řízení podle § 48 s. ř. s. běžně nastává až v průběhu samotného řízení, tedy typicky po uplynutí žalobní lhůty.

[21] O návrhu na přerušení řízení soud zpravidla samostatně nerozhoduje, pokud mu nevyhoví. V odůvodnění, kterým se řízení končí, by se však měl k takovému návrhu vyjádřit a vysvětlit, proč řízení nepřerušil. Nicméně nedostatek výslovné reakce automaticky neznamená, že je rozsudek krajského soudu v této části nepřezkoumatelný. Ustálená judikatura totiž připouští i implicitní odpověď či reakci na argumentaci účastníků řízení (rozsudky NSS

pokračování

z 24. 8. 2022, čj. 2 Afs 194/2020-52, bod 12). Není přitom důvod, aby totéž nebylo možné i ve vztahu k návrhu na přerušení řízení.

[22] Na řízení o kasační stížnosti stěžovatelky sp. zn. 8 As 201/2022, na něž poukazovala stěžovatelka v nyní projednávané věci, nedopadá žádný ze zákonných důvodů, pro něž je krajský soud podle § 48 odst. 1 a 2 s. ř. s. povinen řízení přerušit. V úvahu tak přichází „toliko“ přerušení řízení za použití § 48 odst. 3 s. ř. s., které však již není povinné, nýbrž je na úvaze správního soudu, zda shledá vhodnost takového postupu v jím posuzované věci. V nyní projednávané věci by s ohledem na charakter řízení sp. zn. 8 As 201/2022 přicházel v úvahu důvod přerušení podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. Jak již bylo uvedeno, krajský soud k takovému postupu není povinen a je věcí jeho úvahy, zda shledá vhodnějším v řízení pokračovat, či jej přerušit (rozsudky NSS z 21. 4. 2021, čj. 4 As 96/2020-30, bod 15, a na něj navazující z 2. 7. 2021, čj. 4 Afs 255/2019-45, bod 27).

[23] Pokračuje-li soud v řízení, aniž na učiněný návrh na přerušení řízení následně v konečném rozhodnutí výslovně reaguje (byť by takový postup neměl být pravidlem), dává tím implicitně najevo, že důvody k fakultativnímu přerušení řízení podle § 48 odst. 3 s. ř. s. neshledal. Důvody, pro které krajský soud neshledal potřebu řízení přerušit, by měly alespoň ve stručnosti vyplývat z konečného rozhodnutí (rozsudky čj. 4 As 96/2020-30, bod 16, a čj. 4 Afs 255/2019-45, body 28 a 29), byť implicitně (bod [21] výše).

[24] Stěžovatelkou uvedeným důvodem pro přerušení řízení o žalobě bylo v té době dosud neskončené řízení o její kasační stížnosti projednávané pod sp. zn. 8 As 201/2020. Jeho podstatou bylo řízení o žádosti o provedení nového řízení a vydání nového rozhodnutí ve věci žádosti o opravu chyby v katastrálním operátu (rozsudek NSS ze 14. 9. 2023, čj. 8 As 201/2022-41, body 1 a 2, a jím přezkoumávaný rozsudek Krajského soudu v Ostravě z 3. 8. 2022, čj. 22 A 73/2021-37, bod 6). O žádosti o opravu chyby v katastrálním operátu vedl katastrální úřad výše již zmiňované řízení sp. zn. OR-623/2010-802 (body [2], [5]a [12] výše) týkající se zápisu věcného břemene (bod [2] výše).

[25] Stěžovatelka tak důvod pro přerušení řízení spatřovala v existenci řízení týkajícího se zápisu věcného břemene. Na tuto argumentační linii stěžovatelky však krajský soud, byť na půdorysu žalobní námitky nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu, výslovně reagoval v bodech 10 až 12 napadeného rozsudku. Tam výstižně vysvětlil, že otázka potenciální existence věcného břemene, z něhož by byly pozemky parc. č. XB a XA „jen“ pozemky oprávněnými, nikoli povinnými, a k povinnému pozemku parc. č. XC stěžovatelka žádné vlastnické či jiné věcné právo neměla a nemá, nemá pro nyní projednávanou věc význam, jelikož oprávnění z věcného břemene nebylo způsobilé omezit stavebníky v nakládání s jejich pozemky, tedy ani v možnosti uzavřít veřejnoprávní smlouvu. Jinými slovy, krajský soud označil argumentaci týkající se věcného břemene za slepou argumentační cestu.

[26] Podle Nejvyššího správního soudu tím krajský soud implicitně vypořádal i návrh stěžovatelky na přerušení řízení. V tomto ohledu tak napadený rozsudek není nepřezkoumatelný.

III.A.2 Likvidace odpadních a dešťových vod

[27] Nepřezkoumatelnost rozsudku stěžovatelka spatřovala i v tom, že krajský soud neposoudil otázku, zda bylo povinností stavebníků předložit k veřejnoprávním smlouvám její souhlas ve spojení s likvidací odpadních a dešťových vod z rodinného domu stavebníků.

[28] Nejvyšší správní soud však ze spisu krajského soudu ověřil, že stěžovatelka tuto námitku v žalobě ani později ve lhůtě pro podání žaloby vůbec v řízení před krajským soudem neuplatnila. Sama stěžovatelka v bodu 2 kasační stížnosti uvedla, že tuto námitku formulovala „až“ v podání ze 7. 6. 2023, a to v reakci na vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti. Jak uvedeno již výše v bodu [19], krajský soud v bodu 9 napadeného rozsudku dospěl k závěru o opožděnosti námitek uplatněných žalobkyní v podání ze 7. 6. 2023. Jediným včas uplatněným důvodem, o něž stěžovatelka opírala své tvrzení o nutnosti jejího souhlasu s veřejnoprávními smlouvami, byl tehdy nevyjasněný zápis věcného břemene.

[29] Jelikož tyto důvody, o něž stěžovatelka opírala povinnost stavebníků předložit k veřejnoprávním smlouvám její souhlas, představovaly (nový) žalobní bod, Nejvyšší správní soud souhlasí se závěrem krajského soudu, že šlo o žalobní námitku uplatněnou po lhůtě pro podání žaloby, k níž proto krajský soud nemohl přihlížet.

[30] Žalobním bodem, spočívajícím v povinnosti stavebníků předložit k veřejnoprávním smlouvám souhlas stěžovatelky ve spojení s likvidací odpadních a dešťových vod z rodinného domu stavebníků, nemůže být ani prostý odkaz v bodu 3 žaloby na připomínky stěžovatelky z 31. 3. 2011, které byly přílohou žaloby, a jejichž obsahem podle podání ze 7. 6. 2023 měla být právě argumentace týkající se způsobu likvidace odpadních a dešťových vod z rodinného domu stavebníků. Podle ustálené judikatury je totiž třeba žalobní body výslovně formulovat v samotné žalobě, případně pouze za jistých výjimečných podmínek lze akceptovat jako součást žalobních důvodů odkaz na skutkovou či právní argumentaci uplatněnou v řízení před správními orgány, jež předcházelo podání žaloby (rozsudky NSS z 28. 8. 2008, čj. 2 As 43/2005-79, a na něj navazující z 27. 3. 2023, čj. 10 Ads 67/2022-25, bod 11, a z 27. 6. 2023, čj. 8 As 3/2021-45, č. 4507/2023 Sb. NSS, bod 42). V nyní projednávané věci však stěžovatelka v žalobě odkázala jednak na podání učiněné ve zcela jiném správním řízení, a jednak ani neodkázala na jednoznačně individualizovanou a nezaměnitelnou skutkovou či právní argumentaci obsaženou v tomto podání. To učinila až v podání ze 7. 6. 2023, tedy opožděně.

[31] Výše uvedené shodně platí i pro argumentaci, že se správní orgány ani krajský soud nevypořádali s odlišným posouzením jiné veřejnoprávní smlouvy v obdobné věci jiných stavebníků. Ani tu totiž stěžovatelka neuplatnila ve lhůtě pro podání žaloby, nýbrž také až v podání ze 7. 6. 2023 v reakci na vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti.

[32] Z výše uvedených důvodů tak výše uvedené žalobní námitky, s nimiž se krajský soud podle stěžovatelky nevypořádal, stěžovatelka v řízení před krajským soudem včas neuplatnila. Krajský soud tak neměl povinnost, ani možnost, na ně věcně reagovat. Jejich nevypořádání krajským soudem proto nemohlo způsobit nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku pro nedostatek důvodů (rozsudky NSS z 27. 2. 2024, čj. 4 Ads 92/2022-61, bod 38, a na něj navazující z 13. 5. 2024, čj. 8 Ads 71/2023-88, bod 49).

pokračování

[33] Napadený rozsudek netrpí ani žádnou jinou vadou nepřezkoumatelnosti, jak ji vykládá ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (rozsudky NSS z 6. 2. 2020, čj. 5 Afs 344/2019-30, bod 16, a čj. 5 As 158/2021-36, bod 18, a tam citovaná judikatura). Z rozsudku krajského soudu je jasné seznatelné, na základě kterých úvah soud dospěl ke svým závěrům.

III.B Zbýlé kasační námitky

[34] Podle stěžovatelky krajský soud nikterak nevyvrátil ani nezpochybnil její názor formulovaný v žalobě, že žalovaný chybně vyšel z toho, že řízení o opravě chyby v katastrálním operátu sp. zn. OR-623/2010-802 se týkalo pouze pozemků zapsaných na listu vlastnictví č. YA v k. ú. N.V. u F. nad O. Ve skutečnosti se však uvedené řízení týkalo i pozemků zapsaných na listech vlastnictví č. YB, č. YC a č. YD.

[35] Stěžovatelka touto námitkou nesouhlasí se způsobem, kterým krajský soud vypořádal její žalobní námitku nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu (body 10 až 12 napadeného rozsudku).

[36] Je sice pravdou, že krajský soud výslovně nevyvracel argumentaci, že řízení o opravě chyby v katastrálním operátu se netýkalo pouze listu vlastnictví č. YA. Nicméně, jak Nejvyšší správní soud již uvedl, krajský soud výstižně vysvětlil, že otázka potenciální existence věcného břemene pro nyní projednávanou věc nemá význam, přičemž se výslovně zabýval i pozemkem par. č. XA zapsaném na listu vlastnictví č. YD (bod [25] výše a bod 11 napadeného rozsudku). Z toho důvodu nemohla mít skutečnost, že správní orgány a krajský soud výslovně neuvedly, kterých všech pozemků se týkalo řízení sp. zn. OR-623/2010-802 o opravě chyby v katastrálním operátu, vliv na správné a dostatečné zjištění skutkového stavu. Ostatně, stěžovatelka ani neuvedla, v čem by opomenutí celého rozsahu uvedeného řízení mělo či mohlo mít vliv na rozhodnutí o věci samé. Z uvedených důvodů nedošlo ani k porušení rovnosti účastníků řízení.

[37] Stěžovatelka dále namítla, že v nyní projednávané věci byla otázka účinnosti veřejnoprávních smluv posouzena nedůvodně rozdílně v její neprospěch, což představuje libovůli odporující předvídatelnosti rozhodování státních orgánů i principu právní jistoty. Jelikož tuto námitku neuplatnila již v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohla, jde o námitku nepřipustnou ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. (*kasační stížnost není přípustná, opírá-li se ... o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl*). Nadto jde o kasační námitku značně obecnou.

IV. Závěr a náklady řízení

[38] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[39] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

[40] Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení. OZNŘ má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací v řízení o kasační stížnosti nenastala.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. srpna 2024

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu